

Absurdní tatranský příběh u Bezručů

Jiří P. Kříž

Po úspěšné sezóně 2003/04, v níž Divadlo Petra Bezruče – jediná ostravská scéna z neznámých důvodů tak trochu v nemilosti magistrátu, – bylo žhavým kandidátem na titul Divadlo roku 2003, udržují nadále vysoký tvůrčí standard.

Zatím posledním dokladem je Mária Sabina Viliama Klimáčka v režii Petra Mančala a Pavla Císovského. Klimáček zůstává československým autorem, ať se to komu líbí nebo ne. Žije v Bratislavě, ale třeba text jeho Márii Sabiny získal v roce 1994 Cenu A. Radoka. Od té doby je takřka každoročním úspěšným účastníkem této soutěže dramatických děl. Jeho divadlo GUnaGU znají stejně dobře na Slovensku jako v Česku.

Bezcelní pásmo nad kosodřevinou

Hru předznamenal autor osobnostmi básníka Wolкера, fyzika Roentgena a mexickou léčitelkou Márii Sabinou. Příběh ale umístil do „bezcelního pásma“ nad tatranskou kosodřevinou. Zákoníky jsou na zdejší obyvatele krátké a respektuje to i četnictvo (Jan Plouhar) přihlížející bezmocně třeba sisyfovské práci Jacka (Tomáš Dastlík). Ten po jednotlivých dílech pašuje přes tatranské hřebeny auta, která pak sestavují v Zakopaném.

Absurdní jsou možná od sebe oddělená siamská dvojčata Mária (Markéta Haroková) a Sabina (Lucie Žáčková). Latinskoamerickým magickým realismem je načichlé čarování jejich přísné matky (Kate-

Foto PRAVO – Jiří P. Kříž

V inscenaci hrají mimo jiné (zleva) Lucie Žáčková (Sabina), Tomáš Dastlík (Jacek), Markéta Haroková (Mária).

řina Krejčí), která manžely proměňuje ve spárkatou zvěř a Doktora (Norbert Lichý) pro změnu v sokola. Aby nebylo postmoderní magie dost, vstoupí do příběhu také Mojše, Roentgen (Dušan Škubal) a svišť (Lukáš Burian).

Divák by se měl nechat unést fantazií

Podtitul inscenace – Hra pro bubny a šicí stroj – naplňuje na

scéně podle partitury Norberta Lichého Lucie Žáčková i její spoluhráči, a aby hudebnosti bylo učiněno zadost, mluví se na scéně slovensky, polsky a česky. Všechno do sebe zapadá přesně, absurdně, a nechá-li se divák unést fantazií, je pro něj Mária Sabina zážitkem.

Divadlo Petra Bezruče si ve vlastní výrazné dramaturgické linii může dovolit inscenaci, ve

kteřé je příběh jenom doprovodnou hodnotou dominantního poselství, jímž je pocit, barva výpovědi.

Dokonce si myslím, že Mária Sabina je jistou kvalitativní protiváhou Fedotovova nesmrtelného Idiota, v němž naopak vévodí příběh. Zůstávají vždy herecké výkony. V případě Žáčkové, Harokové, Krejčí a Lichého jedním slovem excelentní.

Právo SH a H. 24.3.05 o 13

Spory v Divadle Petra Bezruče vedly k odsunutí premiéry

PRAHA - Ostravské Divadlo Petra Bezruče uvede v sobotu opožděně premiéru hry současného slovenského autora Viliama Klimáčka nazvanou Mária Sabína.

Za zpoždění může výměna režisérů. Hru měl původně nastudovat Petr Mančal, který se ale nepohodl se souborem, a tak jej nahradil Pavel Cisovský, jenž měl původně ztvárnit jednu z rolí.

„Nešlo o osobní záležitosti, ale o vizi a pojetí celé inscenace,“ vysvětlil ředitel divadla Jiří Krejčí, který přímo nevyloučil, že konflikt bude mít vliv na další případnou spolupráci s Mančalem, který v divadle poprvé hostoval.

Režisér naopak tvrdí, že s titulem přišel do divadla sám a hru si rovněž přeložil. Domníval se totiž, že stojí za to, aby hra byla uváděna prá-

vě v divadle Petra Bezruče, neboť vyhovuje jeho dramaturgickému směřování i stylu.

„Bohužel jsme se nsetkali v některých ohledech v interpretaci a v pohledu na to, jak to dělat,“ uvedl režisér, který dovedl hru až ke generálním zkouškám. Dodal, že emoce v tomto případě nehrály velkou roli, ale spíš vážla komunikace. „Prostě jsme na sebe neslyšeli.“ řekl. Nový režisér uvedl, že zcela změnil základní koncepci hry.

Hra současného slovenského autora Klimáčka, jenž je několikanásobným laureátem Ceny Alfreda Radoka, je groteskně-ironickým příběhem sester, které žijí v bývalém plicním sanatoriu se svou matkou, trochu čarodějkou, a touží po lásce. V rolích sester se představí Markéta Haroková a Lucie Žáčková. *čtk*

LW 79. 2. 2005

...
Slovenský dramatik **Viliam Klimáček** na sebe v Čechách poprvé výrazně upozornil loni v létě, když se pražské Národní divadlo rozhodlo uvést jeho hru Hypermarket. Nyní pozná Klimáčkovo umění také severomoravská metropole Ostrava, kde Divadelní společnost Petra Bezruče uvede jeho „hru pro bubny a šicí stroj“ **Mária Sabína**. Tajemně znějící podtitul sice navozuje atmosféru jakéhosi industriálního koncertu, příběh však zakotvil ve vysokohorském plicním sanatoriu Jerzy, kde se v divokém reji absurdních hříček míhají mytologické, fantastické i zcela reálné postavy. Poselství hry má být hluboké: potřeba vzájemného respektu v současném multikulturním světě.

Respekt, v. 26, č. 7, - JP -
14. 2. 2005, s. 23

Elektronický archiv deníku PRÁVO spravovaný společností NEWTON Information Technology, s. r. o.
<http://pravo.newtonit.cz>

Datum: 17.02.2005

Autor: Aleš Honus

Zdroj: Právo, příl. Severní Morava a Slezsko

Strana: 13

roč. 15, č. 40

Mančal začal, ale k premiéře hru nakonec dovedl Cisovský

Mária Sabina má dva režiséry

Kultura

Tvůrčím konfliktem s hereckým souborem skončila pro mladého režiséra Petra Mančala spolupráce s ostravským Divadlem Petra Bezruče.

Novou inscenací hry Mária Sabina, na které Mančal začal pracovat, nakonec musel do konečného tvaru vybrousit ostravský režisér a herec Pavel Cisovský.

Premiéra úspěšné hry 46letého slovenského autora Viliama Klimáčka se měla uskutečnit již 4. února, kvůli nečekané výměně režisérů však inscenace své první diváky přivítá až v sobotu 19. února. Pod představením jsou podepsáni oba režiséři.

Těžká úloha pro herce

Pavel Cisovský se měl původně ve hře objevit v jedné z vedlejších rolí. „Určitým způsobem jsem musel změnit základní koncepci, a to v jejím tvaru i významu. Těžší to asi bylo pro herce než pro mne,“ řekl novinářům Cisovský.

Mária Sabina patří k nejúspěšnějším slovenským hrám minulé dekády, dostala dokonce cenu Nadace Alfréda Radoka za nejlepší původní hru roku 1994.

Děj se odehrává v bývalém plicním sanatoriu v Tatrách. Hlavními postavami jsou dvě sestry, Mária a Sabina, které žijí se svou matkou, tak trochu čarodějkou, jež netouží po ničem jiném než po lásce.

Do hlavních rolí byly obsazeny herečky Markéta Harkovová a Lucie Žáčková.

Sobotní preméra, které by se měl osobně zúčastnit i autor, začíná v 19 hodin.

Elektronický archiv deníku PRÁVO spravovaný společností NEWTON Information Technology, s. r. o.
<http://pravo.newtonit.cz>

Datum: 24.03.2005
 Autor: Jiří P. Kříž
 Zdroj: Právo
 Strana: 13

Právo, Severní Morava a Glesko, roč. 15, č. 70

Absurdní tatranský příběh u Bezručů

Kultura

Po úspěšné sezóně 2003/04, v níž Divadlo Petra Bezruče -jediná ostravská scéna z neznámých důvodů tak trochu v nemilosti magistrátu, - bylo žhavým kandidátem na titul Divadlo roku 2003, udržují nadále vysoký tvůrčí standard.

Zatím posledním dokladem je Mária Sabina Viliama Klimáčka v režii Petra Mančala a Pavla Cisovského. Klimáček zůstává československým autorem, ať se to komu líbí nebo ne. Žije v Bratislavě, ale třeba text jeho Márii Sabiny získal v roce 1994 Cěnu A. Radoka. Od té doby je takřka každoročním úspěšným účastníkem této soutěže dramatických děl. Jeho divadlo GUnaGU znají stejně dobře na Slovensku jako v Česku.

Bezcelní pásmo nad kosodřevinou

Hru předznamenal autor osobnostmi básníka Wolкера, fyzika Roentgena a mexickou léčitelkou Márií Sabinou. Příběh ale umístil do „bezcelního pásma“ nad tatranskou kosodřevinou. Zákoníky jsou na zdejší obyvatele krátké a respektuje to i četnictvo (Jan Plouhar) přihlížející bezmocně třeba sisyfovské práci Jacka (Tomáš Dastlík). Ten po jednotlivých dílech pašuje přes tatranské hřebeny auta, která pak sestavují v Zakopaném.

Absurdní jsou možná od sebe oddělená siamská dvojčata Mária (Markéta Haroková) a Sabina (Lucie Žáčková). Latinskoamerickým magickým realismem je načichlé čarování jejich přísné matky (Kateřina Krejčí), která manžely proměňuje ve spárkatou zvěř a Doktora (Norbert Lichý) pro změnu v sokola. Aby nebylo postmoderní magie dost, vstoupí do příběhu také Mojše, Roentgen (Dušan Škubal) a svišť (Lukáš Burian).

Divák by se měl nechat unést fantazií

Podtitul inscenace - Hra pro bubny a šicí stroj - naplňuje na scéně podle partitury Norberta Lichého Lucie Žáčková i její spoluhráči, a aby hudebnosti bylo učiněno zadost, mluví se na scéně slovensky, polsky a česky. Všechno do sebe zapadá přesně, absurdně, a nechá-li se divák unést fantazií, je pro něj Mária Sabina zážitkem.

Divadlo Petra Bezruče si ve vlastní výrazné dramaturgické linii může dovolit inscenaci, ve které je příběh jenom doprovodnou hodnotou dominantního poselství, jímž je pocit, barva výpovědi.

Dokonce si myslím, že Mária Sabina je jistou kvalitativní protiváhou Fedotovova nesmrtelného Idiota, v němž naopak vévodí příběh. Zůstávají vždy herecké výkony. V případě Žáčkové, Harokové, Krejčí a Lichého jedním slovem excelentní.

Foto popis| V inscenaci hrají mimo jiné (zleva) Lucie Žáčková (Sabina), Tomáš Dastlík (Jacek), Markéta Haroková (Mária).

Foto autor| Foto PRÁVO - Jiří P. Kříž

NEWTON Information Technology, s. r. o. Copyright (c) 2003
 Zdrojem zpráv je PRÁVO, BORGIS, a.s. Copyright (c) 2000 - 2003